

РЕШЕНИЕ

№ 3753

гр. София, 10.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2673** по описа за **2021** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. П. Н. срещу Решение №20042143 от 15.02.2021 г., постановено по НАХД №11196/2020 г. по описа на СРС, 110-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К №2897706, издаден от СДВР, с който на С. П. Н., с ЕГН [ЕГН], на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.5 ЗДвП, е наложено наказание „Глоба“ в размер на 600.00 /шестстотин/ лева за нарушение на чл.21, ал.2 вр. ал.1 ЗДвП.

В касационната жалба се изразява недоволство от постановеното съдебно решение и се навеждат твърдения, че същото е неправилно поради нарушение на материалния закон. Касаторът счита, че актосъставителят не е изяснил обстоятелствата, при които то е извършено нарушението, тъй като не става ясно с какъв пътен знак е въведено ограничението на скоростта, а от друга страна, в издадения акт е нарушената норма е представена само цифром, но не и словом, което е възпрепятствало засегнатото лице да се информира в какво се състои вмененото му нарушение. Навеждат се и съществени процесуални нарушения, сред които: не е посочен водачът на автомобила на процесната дата, в електронния фиш няма отбелязване пред кой орган може да се

обжалва, не е отразена посоката на движение на автомобила, не е изложена фактическата обстановка, от която да се установи дали превозното средство е било в или извън населено място, не е посочен издателят на акта и длъжността му, актът не е подписан от длъжностно лице и на последно място, касаторът счита, че посоченият участък, в който се е движело процесното МПС не е ясен, тъй като в електронния фиш е изписано, че същото се е движело в посока „гр.К. към [населено място]“. Поради изложените съображения, моли касационната инстанция да отмени решението на СРС и потвърдения с него електронен фиш.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от адв. Л., който поддържа жалбата на сочените в нея основания.

Ответникът СДВР Отдел „Пътна полиция“ не ангажира становище.

Представителят на СГП дава заключение, че касационната жалба е основателна, тъй като СРС не е обсъдил възраженията на жалбоподателя за отстоянието на техническото средство от знака за ограничение на скоростта, както и обстоятелството, че МПС се е движело между два града.

Административен съд София – град, XVII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в преклузивния срок по чл.211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл.210, ал.1 АПК, срещу подлежащо на оспорване, по реда на чл.208 АПК, съдебно решение.

Разгледана по същество, е неоснователна.

При преценка на събраните писмени доказателства в хода на проведеното пред СРС съдебно следствие, по делото е установено от фактическа страна, че на 21.07.2019 г., в 14:48 часа, в [населено място], [улица], от [населено място] към [населено място], при ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място, е извършено нарушение от МПС – лек автомобил марка „Фолксваген Голф“, с рег. [рег.номер на МПС] , установено и заснето с автоматизирано техническо средство TFR1 № 560, като разрешената стойност на скоростта е 50 km/h, установената стойност на процесното МПС е 94 km/h, а превишената стойност на скоростта е 44 km/h. За посоченото нарушение на С. П. Н., в качеството на собственик на заснетото МПС, на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600.00 /шестстотин/ лева за извършено нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП. СРС приема описаната по-горе фактическа обстановка за установена от приобщените по делото писмени доказателства, а именно: Електронен фиш Серия К №2897706; клип № 7222, ведно със снимков материал на мястото на нарушението; справка АИС-БДС „Собственици на превозното средство“; удостоверение за одобрен тип средство за измерване №10.02.4835 на БИМ; протокол №4-38-18/30.10.2018 г. от последваща проверка на мобилната система за видеоконтрол на ПТ-ЛПРСААД; протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта на 21.07.2019 г.; ежедневна форма на отчет от дежурния наряд от ОПП-СДВР в процесния пътен участък от датата 21.07.2019 г., за времето от 07:30 часа до 15:30 часа; Заповед №81213-931/30.08.2016 г. на министъра на вътрешните работи.

За да потвърди електронния фиш, въззивният съд е приел, че вмененото на жалбоподателя административно нарушение е извършено и правилно административнонаказващият орган е наложил наказание, съответстващо като вид и

размер на предвиденото в правната норма. СРС е констатирал, че в хода на административното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на електронния фиш. Изложил е подробни аргументи относно наведените възражения от касатора в настоящото производство, които е счел за неоснователни. След установяване на гореизложеното, СРС постановява решение, с което потвърждава електронния фиш.

Административен съд София – град, XVII-ти касационен състав намира, че по отношение на фактическата обстановка, районният съд е събрал всички относими към делото доказателства и напълно е разкрил фактите и обстоятелствата имащи значение за разкриване на обективната истина. Разгледал е делото при напълно изяснена фактическа обстановка като е изградил изводите си в съответствие със събраните по делото писмени доказателства, които са непротиворечиви и взаимно допълващи се.

Съгласно разпоредбата на чл.21, ал.1 ЗДвП, на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава определените стойности на скоростта в km/h, която за пътно превозно средство Категория В – за населено място е 50 km/h, извън населено място – 90 km/h, а по автомагистрала – 140 km/h, а според ал.2, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочените в ал.1, то това се сигнализира с пътен знак.

Съобразно чл.182, ал.1, т.5 ЗДвП - водач, който превиши разрешената максимална скорост в населеното място, за превишаване над 40 km/h, се наказва с глоба от 600 лева. Следователно деянието, за което е наложена административна санкция на жалбоподателя, е обявено от закона за наказуемо. В конкретния случай, съставеният електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство отговаря на изискванията на чл.189, ал.4, изр. второ ЗДвП, а именно съдържа изискуемите данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

По отношение на въведените с касационната жалба възражения, относно реквизитите на електронния фиш, от гореизложената нормативна уредба е видно, че същият не следва да съдържа нарушената норма цифром и словом, няма изискване за посочване на име, длъжност и подпис на длъжностно лице, а отделно от това, съобразно нормата на чл. чл.189, ал.4, изр. първо ЗДвП „При нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение“, ето защо настоящият касационен състав споделя правните изводи, изложени по тези пунктове в обжалвания съдебен акт.

Касаторът не е ангажирал доказателства съобразно разпоредбата на чл.189, ал.5 ЗДвП, въз основа на които да се приеме, че на процесната дата е предоставил автомобила си на друго лице, което е извършило нарушението. От събраните по делото писмени доказателства се установява единствено чия собственост е МПС, с което е констатирано нарушение на ЗДвП, поради което, както административният орган,

така и въззивният съд правилно са приели, че наказанието се налага на собственика на автомобила.

Във връзка с възраженията на касатора за липсата на достатъчно доказателства за мястото на извършване на нарушението, а именно дали МПС се е намирало в или извън населено място, както и възприетата от него като неяснота по отношение на пътния участък, в който същото се е движело, цитирайки описанието в електронния фиш „в посока [населено място] към [населено място]“, настоящата инстанция намира следното: Видно от протокола на контролния орган от 21.07.2019 г. (л.16 от н а х дело № 11196/ 2020г.), като точно местонахождение на мястото на контрол е записано, че автоматизираното техническо средство е било поставено в [населено място], [улица]. Проверката на точното местоположение, съобразно цитирания в протокола адрес в общодостъпен (интернет) източник:

<https://www.google.bg/maps/place/%D1%83%D0%BB.+%E2%80%9E%D0%9B%D0%BE%D0%BC%D1%81%D0%BA%D0%BE+%D1%88%D0%BE%D1%81%D0%B5%E2%80%9C+271,+1346+%D1%81.+%D0%92%D0%BE%D0%BB%D1%83%D1%8F%D0%BA/@42.7820066,23.2413513,17z/data=!3m1!4b1!4m5!3m4!1s0x40aa96cabbf85303:0xfce9b5a02cc55a8e!8m2!3d42.7820066!4d23.24354>, показва, че [улица] се намира на територията на населено място, в пределите на [населено място], което е обозначено с табели за населено място преди цитирания точен адрес, на който е установено нарушението от контролните органи. Отделно от това, описаният в протокола точен адрес, както и описаната в електронния фиш посока на движение не кореспондират с твърденията на касатора, че участъкът, в който се е движело процесното МПС и посоката на движение, не са ясни. Изписването на посоката на движение в електронния фиш, а именно: „в посока [населено място] към [населено място]“, обективира несъответствие между формираната действителна воля на решаващия орган и нейното външно изразяване в писмения текст на административния акт, или „очевидна фактическа грешка“. Предвид естеството на очевидната фактическа грешка (пропусната буква в наименованието на град) при наличие на други индивидуализиращи белези за конкретизиране на точното местонахождение на процесния пътен участък, касационната инстанция намира, че същата не би могла да възпрепятства заинтересованото лице да разбере вмененото му нарушение по отношение на неговата индивидуализация.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл.1во от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20042143 от 15.02.2021 г., постановено по НАХД №11196/2020 г. по описа на СРС, 110-ти състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: